

Sygn. akt VII K 28/14

2 Ds. 609/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu VII Zamiejskowy Wydział Karny z siedzibą w L. w składzie:

Przewodniczący **SSR Justyna Krzysztofik - Skrzydłowska**

Protokolant Karolina Birulo

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu w dniach 29.05.2014r. i 18.06.2014r.

sprawy **Z. N.**

urodz. (...) w J.

syna J. i I. zd. U.

oskarżonego o to, że:

w dniu 31 października 2013 roku w G., w powiecie (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (badanie płynów ustrojowych na zawartość alkoholu etylowego techniką chromatografii gazowej head-space nr HQ-PB/14-VA, z wynikiem 1,7‰) w ruchu lądowym kierował samochodem osobowym marki H. nr rej (...),

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. oskarżonego Z. N. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występnek z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny przyjmując, że jedna stawka dzienna stanowi równowartość kwoty 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny warunkowo zawiesza na okres 2 (dwóch) lat próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 2 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31.10.2013r.;

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt VII K 28/14

UZASADNIENIE

SĄD REJONOWY USTALIŁ NASTĘPUJĄCY STAN FAKTYCZNY:

Z. N. – mieszkaniec J., w dniu 31 października 2013r. udał się samochodem osobowym marki H. o nr rej. (...) do R., by odebrać ze szkoły córkę M. N.. W drodze powrotnej kierujący wskazanym wyżej pojazdem Z. N. w miejscowości G. w powiecie (...) został zatrzymany do kontroli drogowej.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego Z. N.-k. 47verte-48 verte, zeznania świadka M. N. – k. 55-55 verte, zeznania świadka I. Z. -k. 17-18, 48 verte-49, zeznania świadka M. K. – k. 15-16, 49-50,)

W trakcie kontroli funkcjonariusze, zwracając uwagę na trudność oskarżonego w wykonywaniu manewrów na drodze, poddali wymienionego badaniu na zawartość alkoholu w organizmie przy użyciu urządzenia kontrolno - pomiarowego A. I.. Pierwsze badanie z godz. 15:14 dało wynik 0,78 mg/l, a drugie z godz. 15:31 - 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego Z. N.-k. 47verte-48 verte, zeznania świadka I. Z. -k. 17-18, 48 verte-49, zeznania świadka M. K. – k. 15-16, 49-50, protokół użycia alkotestu –k. 2)

Z. N. nie żądał ponownego badania wydychanego powietrza, nie zgłosił uwag co do prawidłowości zabezpieczenia ustnika, ale zażądał badania krwi. W związku ze zgłoszonym żądaniem policjanci udali się z wymienionym do Komendy Powiatowej Policji w L. i tam otrzymali pakiet do pobrania krwi zawierający ampułki o nr WR-13- (...).

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego Z. N.-k. 47verte-48 verte, zeznania świadka I. Z. -k. 17-18, 48 verte-49, zeznania świadka M. K. – k. 15-16, 49-50, protokół użycia alkotestu-k. 2, pismo KPP w L. z dnia 06.06.2014r. –k. 54)

Następnie sprawca przewieziony został do Centralnej Izby Przyjęć Szpitala (...) w L., gdzie o godz.16:45 pobrano krew.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego Z. N.-k. 47verte-48 verte, zeznania świadka I. Z. -k. 17-18, 48 verte-49, zeznania świadka M. K. – k. 15-16, 49-50, protokół pobrania krwi – k. 8)

Materiał do analizy w opakowaniu oznaczonym numerem (...) - (...) i zabezpieczony banderolą o tożsamym numerze (...) - (...) zawierający dwa pojemniki wypełnione krwią przesłany został do Laboratorium Kryminalistycznego przy Komendzie Wojewódzkiej Policji we W.. Tam , po przeprowadzeniu badania płynów ustrojowych na zawartość alkoholu etylowego techniką chromatografii gazowej head-space nr HQ –PB/14-VA, wydano w dniu 14 listopada 2013r. opinię stwierdzającą zawartość 1,7 ‰ alkoholu etylowego w analizowanej próbce.

(dowód: opinia –k. 9)

Z. N. ma 60 lat. Z zawodu murarz –tynkarz, nie pracuje i jest zarejestrowany jako bezrobotny bez prawa do zasiłku. Posiadając ustaloną grupę inwalidzką nie ma prawa do renty. Pozostaje na utrzymaniu żony.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego Z. N. –k. 12-12v, 47)

Z. N. nie był uprzednio karany sądownie.

(dowód: dane o karalności – k. 14)

Z. N. nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu. Zakwestionował wyniki badania obecności alkoholu w jego organizmie argumentując, że od dawna w ogóle nie pije alkoholu z uwagi na stan zdrowia i rodzaj zażywanych leków. Okazując przed Sądem kartkę z poczynionymi własnoręcznie zapisami twierdził, że numer ampułki , w której to przesłano pobraną od niego krew do badań nie odpowiada numerowi, jaki na żądanie podyktowała mu funkcjonariuszka Policji. Opisując szczegółowo przebieg kontroli drogowej zarzucił policjantom szereg nieprawidłowości dotyczących analizy dokumentu pojazdu, zasadności i sposobu wykonanych czynności kontrolno-pomiarowych.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Sąd doszedł do przekonania, że zarzut stawiany Z. N. aktem oskarżenia jest słuszny i znajduje oparcie w materiale dowodowym.

Zapewnieniom oskarżonego, jakoby przedmiotowego dnia nie spożywał alkoholu przeczą ujawnione w toku rozprawy dokumenty w postaci protokołu pobrania krwi, opinii oraz pisma KPP w L., które Sąd uzyskał celem porównania numeru ampulek użytych do pobrania krwi na nazwisko oskarżonego z widniejącym na samej opinii. Z powyższych dowodów wynika wprost, że numer jest tożsamy, co z kolei oznacza, że pobrana do tychże konkretnych ampulek krew od oskarżonego wykazała obecność alkoholu etylowego o stężeniu 1,7 ‰. Skoro krew pobrano po upływie ok. godziny od przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu po zatrzymaniu oskarżonego do kontroli i wykluczonym jest, by oskarżony - przebywający z funkcjonariuszami Policji w międzyczasie mógł spożyć alkohol, to udowodnionym jest, że kierował samochodem w stanie nietrzeźwości.

Powyższe okoliczności obalają linię obrony oskarżonego, jakoby krew pobrano do ampulek o innym numerze. Okazana Sądowi kartka z naniesionymi własnoręcznie numerami, gdzie już pomiędzy nimi istnieją rozbieżności, które oskarżony tłumaczył omyłką popełnioną w trakcie zapisywania dyktowanego mu numeru, nie mogła stanowić wiarygodnego dowodu w sprawie. Oskarżony mógł nie jednokrotnie - jak twierdzi, ale dwukrotnie mylnie odnotować numer, mógł też rozmyślnie wpisać odmienny celem okazania na dalszym etapie sprawy, chcąc właśnie zakwestionować gromadzony materiał dowodowy dla lasowania przyjętej linii obrony. Podkreślenia wymaga przy tym, że żaden organ postępowania nie był zobowiązany do weryfikowania treści czynionych przez oskarżonego na kartce zapisków.

Dopatrzył się Sąd odmienności w wpisanym numerze pomiędzy tym, jaki widnieje na ampulkach i w opinii, a odnotowanym w protokole pobrania krwi. Rozbieżność ta dotyczy jednak tylko wskazania jednego dodatkowego „o” w przedniej części numeru, co ewidentnie świadczy o omyłce osoby wypisującej protokół i wobec zbieżności numeru widniejącego na opinii z na ampulkach, których użyto do pobrania krwi od oskarżonego, pozostawało bez istotnego znaczenia orzeczniczego w sprawie.

Świcie powyższych dowodów Sąd wyjaśnieniom Z. N. kwestionującym spożycie przedmiotowego dnia alkoholu wiary domówił.

Wobec treść opinii niezbieżnie świadczącej o stanie nietrzeźwości oskarżonego w chwili zatrzymania pojazdu do kontroli walor wiarygodności zachował protokół użycia alcosensora. Dowody te wzajemnie się uzupełniają.

Z dokumentami w pełni korespondują ponadto zeznania przeprowadzających kontrolę i obecnych podczas pobierania krwi funkcjonariuszy Policji I. Z. i M. K.. Policjanci zbieżnie wskazali na przyczyny kontroli, zachowanie oskarżonego - technikę jazdy pod wątpliwość poddającą stan jego trzeźwości i zachodzące podstawy do przeprowadzenia badań, które to wskazały istotnie na kierowanie przez oskarżonego samochodem pod znacznym wpływem alkoholu.

Nie doszukał się Sąd po stronie policjantów nieprawidłowości w podjętych czynnościach wobec oskarżonego w zakresie zarzutu stawianego aktem oskarżenia. Sąd zeznaniom powyższych świadków dał wiarę.

Odmówił Sąd natomiast wiary w zasadniczej części zeznaniom M. N., która zaprzeczała, aby ojciec przedmiotowego dnia spożywał alkohol, twierdząc w ślad za oskarżonym, że alkoholu w ogóle nie spożywa z uwagi na stan zdrowia. Zdaniem Sądu zeznania w tej części popierają nieudolną linię obrony oskarżonego ukierunkowaną na uwolnienie od odpowiedzialności karnej i są wyrazem lojalnościowej postawy córki względem oskarżonego ojca. W dalszej części natomiast zeznania te korespondujące zeznaniami policjantów Sąd dał wiarę.

Dał Sąd wiarę danym o karalności w ogóle nie kwestionowanym przez strony postępowania.

Reasumując uznane przez Sąd za wiarygodne dowody dały podstawy do poczynienia pozytywnych ustaleń faktycznych w zakresie sprawstwa i winy Z. N., który swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Stopień społecznej szkodliwości czynu, o jakim mowa w art. 115 § 2 k.k., jest znaczny. Sprawca znajdował się pod istotnym działaniem alkoholu, czego dowodzi wynik badania krwi ujęty w opinii, co w konsekwencji znacznie osłabiło zdolności psychomotoryczne jako kierowcy, którego zachowanie wskazujące na trudność w wykonywaniu podstawowych manewrów na jezdni wpłynęło bezpośrednio na stopień zagrożenia uczestników ruchu drogowego.

Okoliczność obciążającą wymiar kary stanowi popełnienie przestępstwa podczas przewożenia pasażera przez długi odcinek drogi.

Z okoliczność łagodzącą Sąd przyjął uprzednią niekaralność.

Wobec powyższych okoliczności i w oparciu o dyrektywy wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 k.k. karą sprawiedliwą, adekwatną do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu jest kara 100 stawek dziennych grzywny. Kara powyższa jest także słuszna w odczuciu społecznym.

Zważywszy na brak po stronie oskarżonego zatrudnienia i pozostawanie na utrzymaniu żony, Sąd określił równowartość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę minimalną tj. 10 zł.

Przyjął Sąd biorąc pod uwagę wiek oskarżonego, jego doświadczenie życiowe oraz fakt uprzedniej niekaralności w dacie wyrokowania, że dla spełnienia wychowawczych i prewencyjnych celów kary nie jest konieczne jej faktyczne wykonanie, toteż na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt 2 k.k. wykonanie grzywny warunkowo zawiesił na okres 2 lat próby.

Na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd orzekł względem oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, którego czas obowiązywania określił na 2 lata zaliczając po myśli art. 63 § 2 k.k. na jego poczet okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 31.10.2013r.

Zważyć należy, że stopień stężenia alkoholu we krwi oskarżonego i to pobranej około godzinę po zatrzymaniu do kontroli drogowej wskazuje na znaczne przekroczenie normy decydującej o bycie prawnym przestępstwa. Oskarżony pomimo swego stanu zdecydował się kierować pojazdem do odległej miejscowości celem odebrania córki, z którą to następnie podróżował. Mógł dla bezpieczeństwa własnego i innych uczestników ruchu drogowego polecić wyjazd synowi, który to przecież przybył celem zabezpieczenia samochodu po kontroli Policji, czy też zaproponować córce przejazd do domu środkami komunikacji publicznej. Takim zachowaniem okazał zupełny brak poszanowania zasad ruchu drogowego. Wykazał się dużą nieodpowiedzialnością i ignorancją porządku prawnego. Z powyższych względów orzeczenie omawianego środka karnego na okres lat 2, a więc i tak w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, jest zasadne, wyważone i tym samym sprawiedliwe.

Z uwagi na aktualnie trudną sytuację majątkową oskarżonego nie posiadającego źródeł dochodu, Sąd na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolnił wymienionego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.